

[Handelsministeren.]

gennemførelse af økonomisk demokrati i en ny og gennearbejdet skikkelse i næste samling.

Hr. Knud Thomsen nøjedes med at henvende sig til mig i min egenskab af søfartsminister, og jeg skal prøve at svare i samme egenskab. Det er min opfattelse, at hr. Knud Thomsen og søfartserhvervet har ret, når de siger, at udviklingen ikke mindst i skibsstørrelser har medført, at man utvivlsomt for de meget store skibe efterhånden betaler afgifter, der virker urimeligt store i forhold til konkurrerende landes afgifter. Derfor er jeg glad for at kunne sige, at det i forbindelse med det forslag til sømandslov, vi havde til anden behandling i går, er fastslået i betænkningen, at jeg har givet tilsagn om inden for en kortere periode at overveje muligheden af at lade søfarten selv, hvad jeg ganske ærligt finder rimeligt, betale udgifterne til hjemtransport af deres ansatte, fordi det helt og holdent er en erhvervsituation, men at jeg samtidig har givet udtryk for, at jeg ville finde det rimeligt og retfærdigt, om det provenu staten herved fik, helt eller delvis blev anvendt til en nedsættelse af søfartens afgifter, hvor de måtte forekomme urimelige. Jeg har også sagt i erhvervsudvalget, at jeg finder det rimeligt, at denne problematik løses i to tempi, fordi vi højst sandsynligt har mulighed for at løse skibstilsynsproblemet gennem en ordning svarende til fabriktilsynsordningen hurtigere, end vi kan indgå i overvejelser om de stempelafgifts lignende afgifter.

Jeg kan i øvrigt sige, at jeg ved, at finansministeren for øjeblikket arbejder med det forslag om selvassurancesfunds, han har modtaget fra Danmarks Rederiforening og søfarten i øvrigt.

Jeg vil sige til hr. Knud Thomsen, at jeg deler ikke den opfattelse, at de generalforsamlingstilkendegivelser, der kommer til udtryk, skulle være hverken uheldige eller mindreværdige. Jeg finder det helt naturligt, at enhver generalforsamling — hvad enten det er en faglig, som er dem, jeg kender

bedst, eller det er en aktieselskabsgeneralforsamling, som er dem, jeg kender mindst — benytter lejligheden til at markere sin holdning. Og jeg er da ærlig talt overordentlig glad for at kunne konstatere, at samtlige disse betragtninger har kunnet koges ned til to hovedsynspunkter, at ressourcefordelingen ikke er tilfredsstillende for erhvervslivet, hvad jeg er enig i, og at ØD-forslaget ikke er tilfredsstillende for erhvervslivet, hvad jeg med min politiske holdning er uenig i. Men det er da godt, at vi har kunnet koge denne problematik ned til dette.

Må jeg afsluttende sige, at jeg er af den opfattelse, at vi har behov for at få en mere dybtgående drøftelse af den problematik, vi har drøftet i erhvervsudvalget, hvis noget sådant er muligt. Jeg mener, at vi bør have en erhvervsdebat igen i begyndelsen af næste samling, og jeg mener også, det vil være rigtigt af mig og af regeringen at sørge for, at vi på et tilsvarende tidspunkt får en mere dybtgående debat med erhvervene og deres organisationer.

K. J. Mortensen: Vi har haft en så bred debat, at jeg ikke skal køre den videre i den forstand. Jeg bliver dog nødt til lige at sige lidt til det „sorte“ citat, som jeg vil kalde hr. Hans Kjærs citat. Ikke sådan at forstå, at jeg ikke tror, at hr. Hans Kjær har ret i, at han har læst det, men når det bliver lagt frem på den måde, lyder det, som om det er befolkningen, der som helhed betragter erhvervslederen som, jeg tror, det var tyk, fed og grim. Var det ikke noget i den retning, der blev sagt? Det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror heller ikke, det er rigtigt, når fru Dagmar Andreasen siger, at visse grupper hele tiden forsøger at mistænkeliggøre den handel og industri, som vi jo skal leve af. Det er nok rigtigt, at der er minoritetsgrupper, der gør det, og jeg er heller ikke i tvivl om, at når skoleeleverne udtaler sig, som de gør, er det, fordi de er påvirket et eller andet sted fra, men det er ikke fra hjemmene. Jeg tror, det er en, skal vi kalde det meningsdannende og uddannende gruppe, der